

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nvclevs Coppensteinivs Conceptvvm Prædicabilivm In
Dominicas Festaqve omnia per Annum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Concio Sexta. De admirandis SS. Eucharistiæ effectibus. Mirabile Sextvm.
Memoriam fecit Mirabilium suorum misericors, &c. Ps. 110.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51556)

*Sensus fal-
luntur &
fallunt.*

Omnino sensus tuto cœlo errant. 1. Ut Iacob, vestib. indurus Esau, Esau esse putabatur; qui tamen ideo non erat, Gen. 27. Ita hic sensui putatur esse panis; sed non Fidei & Veritati. 2. Euenit sensibus, quod, 1. Reg. 19. satellitibus Saul. Hi quærebant Dauidem in leto; & inueniebant solam eius statuam; quana Michol supposuerat, pellibus obiectam hædinis. Ita sola hic accidentia sensus inueniunt, ablata panis substantia.

Ioseph, ab hera appellatus, relicto palio fugit, & egressus est, Ge. 39. Ita panis substantia, ab Mystra Consecratione pronunciata, fugit ex ictis accidentibus in manu illius. Ne illa scilicet in Dominum peccet; qui eam vult id esse, quod dicit, *Hoc est corpus.*

Judices esse

II. In suo se foro sensus iudices infernequeunt. Eorum est iudicare de naturali accidentium, & actuali inherentia: non de eorum supernaturali separatione. In hac à iudice sensu appellatur ad Fidem iudicem proprium: Ut Paulus quondam à Festo appellavit ad Cæsarem, Act. 25. *Quis te, Sensus, constituit iudicem talium articulorum fidei?* Exod. 2. Ratieni oportet obedias; hocque magis Fidei. Tuum scire hic nolo: volo rere credere Fidei.

*Aduersarii
tur Fidei.*

In Rebeccæ vtero pax nulla erat Gen. 25. quod in eo essent aduersarij duo. Ita nec in anima; quam diu sensus cum fide pugnauerit. Idcirco Dauid in Spiritu prius, ait Ps. 115. *Credidi propter quod locutus sum.* Ac tum deinde sensum refutans ait. *Ego dixi in excessu meo fidei: omnis homo medax.* Ita Christiani animam ac linguam, quoad Sacramentum hoc; regat Fides; non sensus. Quia Deus memoriam fecit Mirabilem suorum, &c.

Et vero quid mirabilius; quam ad Verbum hominis mox adesse Deum? Magna vis verborum Iesu, solemnina-

xesistantium. Iof. 10. At maior sacerdos, verbo dicta mirabilia patrantis Psal. 103. *Quam magnifica sunt opera tua Domine: Omnia in Sapientia fecisti. &c.*

CONCIO SEXTA.

De admirandis SS. Eucharistia effectibus.

MIRABILE SEXTVM.

Memoriam fecit Mirabilem suorum misericors, &c.
Pl. 110.

D Omus, 2. Reg. 6. Obed Edom Leuit. multis ac magnis felicitatibus gratiarum abs Deo mactabatur; quod paucos in ea menses Arca fuisset commorata. Si potuit id prototypon in domum: quid non viua, & Diua, & Veritas in animam conferre poterit?

Quare nos in præsens

- I. *Quod Dei beneficia nutrientis nos obligent.*
- II. *De effectibus Eucharistiae in anima quo ad peccata, & operam mortificata.*
- III. *Effectus aly spiritalis.*
- IV. *Quod communionis vis maxima sit ad charitatem.*
- V. *Communio valet ad corroborandum cor.*
- VI. *De effectibus Eucharistiae corporalibus.*
- VII. *Miscellaneum effectuum Eucharistico-rum.*

P A R S I.

Dei nutritoris beneficia alumnos obligant.

I. *C*um cætera Dei beneficia; tum illa nos alentis alumnos sic obligant; ut animam Deo debeamus Altori. 1. Exemplum, & argumentum est Iacob; qui factus olim volunt exul, & egens; & peiora

peiora metuens: sic orat. Gen. 28. Si fuerit Dominus mecum, & dederit mihi panem ad versendum, & vestem ad induendum: erit mihi Dominus in Deum &c. Promissum hoc, immo Votum est: seu potuit professio debiti, iam voto accedente plus debiti.

Dicitur. 2. Illius monuit Israelitas Deus, Deut. 8. Recorderis cuncti itineris, per quod adduxit te Dominus Deus tuus 40. annis per desertum: & dedit tibi cibam manna: quod ignorabas tu, & patres tui. quasi dicat: Multum debes, quod sim Creator tuus: at plus, quod benefactor.

Item. 3. Agnouithoc, & estimauit debitum turba, ab Domino satiata panibus quinque, & pesciculis duob. Quibus ita se deuinctos reabantur, Ioh. 6. vt etiam venturi essent, ut raperent eum, & sacerdentes Regem.

Nisi fuisse. II. Nimumne hoc? Ego amplius prouincio. Deus vel hoc uno me etur adorari; quia nos enutrire dignatur, & corpora pascere: fileo animas.

Ad dubia. 1. Quid? Joseph, Gen. 41. quod Aegypti frumentator esset prouidus primum; dein par dispensator prudens & xquus; meruit secundas à Rege, ac nomen Saluatoris mundi: idque Regis edicto, & omnium consensu. At quanto maiora Deus orbivniuerso? totq; seculis? 2. Nā si sponsa in maximis id beneficis numerat, quod prædicat, Cant. 1. introduxit me in celum sua: recreando corpori: in quantis erit reponendum quotidie ad Sacramenta ad admitti; pascendæ animæ?

Item. III. Quo detestabilior immemoris beneficiorum est animi vitium; dicam, flagitium. 1. Quo de ita Deus; Isa. 19. Filios enutrit: ipsi vero speruerunt me. Atqui Christianis dedit potestitem filios Dei fieri: & eos enutrit in coeli, terræque deliciis. Et adhuc illi pro bonis mala retribuens? 2. Iuste queritur, & exprobrat, Deut. 32. In crastinatus, dilatatus, impinguatus postea recalitrat. Iplius autem Corpore cibatos

recalcitrare, hoc demum minime ferendum est. 3. Si inimicus maledicisset mihi, scilicet utrumque: tu vero homo uanamis, dux mens, & notus meus, qui simul tecum dulces capiebas cibos. Psalm. 54. At iam etiam diuinos capimus ad Afram: & maledicemus? Quæ hic erit ira metuenda Numinis? Litanie pia est, quam memoriam fecit mirabilem suorum Deus.

P A R S II.

De effectibus Eucharistie in Anima quoad peccata, & operam mortis facta.

I. Eucharistia pouissimum trinominis audit apud D. Th. p. 3. q. 75. Idq; ob tri-nam temporis differentiam. Hostia, ob præteritum Passionis: quod oblati Domini prono nobis memoriam refriceret. Cœmunio, ob præsens: quo Synaxes agimus, ut uenit cum Christo maneamus. Viatum, ob futurum: quo decessuri optamus prouideri.

1. Lutherus Conc. de præparat. ad Eu-
charistiam docet, primum effectum hu-
ius Sacramenti esse Remissionem pecca-
torum: Eoque dignius accedi, quo plu-
ribus & grauioribus quis onustatur pec-
catis: Nec præuia Confessione opus, fi-
dem sufficere solam. Sic & Kemnitius,
&c. **2.** Caluinus contra: præuiam poenitentiam
necessariam esse ad hominem
prius iustificandum: fidem & charitatem
ad coenandum

II. Conc. Trid. sess. 13. cap. 2. ait, Effectum V. Cœmu-
nione est ad nem animæ ad præseruandum à pecca-
to: Et præuia opus poenitentia. **1.** Doce-
nimam: nō tur Ioann. 6. Nusquam dicitur institutum ad peccato.
ad remissionem peccatorum: sed ad vi-
rum remis-
tam. **2.** Dominus ipse ait: Caro mea vere sionem, in-
est cibis: & sanguis meus vere est potus. Ergo sicutura.
est alimentum. Athoc datur viuis, non
mortuis in peccato. **3.** Figuris pateti-
dem. **1.** Agnus paschalis non nisi ab pu-

Aaaa 2. tri-

rificatis comedipotterat: Num. 9. 2. Par. 30.

2. Ab impollutis Panes propositionis.

1. Reg. 21. 3. Vescens de Sacrificiis immun-
dus, reus mortis iudicatur: Leuit. 22.

4. Et Dominus prius abluit pedes A-
postolis: quam eos communicaret Ioan.

13. 5. Et Matth. 22. maleilli, qui sine ueste
nuptiali comparuit in nuptiis. 5. Demum

ita iubetur 1. Cor. 11. Probet se ipsum homo,
& sic de pane illo edat.

2. Reuinif. III. Istud tamen operatur Eucharistia.
et opera Peccata venialia direcete remittit: & ope-
mortifica ra per peccatum mortificata reuinif. 6. Passio-
ta.

1. Sicut Elisaenus, 4. Reg. 4. viduæ Sunamiti-
dis ingressus domum, reuocauit ad vi-
tam filium; oleumque illi ac farinam
multiplicauit: Ita hoc Sacramentum re-
fuscirat mortificata opera; & gratiam ex-
augerat ac meritorum farinam.

2. Sicut item 2. Matth. 1. abductis in Ba-
bylonicam capiuitatem Iudæis, ignis sa-
cer in puto abditus annis LXX. delituit:
Reducti eum requiescerunt, & non inue-
nerunt ignem, sed aquam crassam. Et tempus
erat quo Sol refulgit, qui prius erat in nubilo,
accensus est ignis magnus, ita ut omnes mirare-
tur. Ita abductis in peccati captiuitatem i-
gnis charitatis abditur, acquiescut opera
bona animæ. At hac è seruitute vindica-
ta, sol gratiae illa quoque reaccendit in
Eucharistia: 3. Ut radix ἀνεγέρτη proditur
taeta sole igniri: ita salutis nostræ radices
merita mortificata vbi luce fuerint af-
flata gratiae, redeunt ad vitam pristinam.
Atque hi forte, Ps. 17. Carbones succensi sunt
ab eo.

4. Retar- 4. Arca ad Iordanem perlata Iordanis
dat à pec- fere pandebat, stantibus aquis superio-
catis; ad- ribus, inque mortem cumulatis: ac infe-
missaque riорibus in mare mortuum delapsis, Ios.
absorbet o- 3. vsquequo omnino desicerent. Sic Eucha-
blissione. ristia ad animam pertingente, peccata vé-
tura retardantur; præterita desiciunt in
abyssō misericordia absorpta. Id mira-

tus, ait Ps. 113. Quid est tibi mare, quod fugisti?
Et tu Iordanis, quia conuersus es retrosum? At
in Eucharistia, iusta idem admiratione
dignus est. Ad eam habitus peccandi, &
affactus retracti retrocedunt; flammæ
desiriorum merguntur. &c.

PARS III.

Effectus alii spiritales.

I. Plane sicut in camino babylonico s. Concupi-
scens re-
singuit &
restringit.
Dan. 3. species quarti similis filio Dei appa-
bat. Ita in mundo, camino concupiscenti-
arum, Eucharistia sic flamas continet, vt
comunicatis animabus minus noceant.

Vidit Ezechiel currum trahi trium-
phalem ab animalibus 4. diuersis, c. 10. regit.
Sed quia spiritus Domini erat in rotis: &
superne similitudo vultus hominis; ideo
pacata omnia ferebantur. Currum vitæ
trahunt feræ quatuor passiones: ni im-
mineat eis auriga Dei filius, in Eucha-
ristia assumptus, Deique gratia; male nobis-
cum agetur.

Sed operantur in nobis Illa, quod in
Socrate philosophia. Hunc Sopyrophy 7. Naturæ
fiognomico salace ac mulerosum cen- corrigit-
fente: ac Alcibiade eum deridente, quod
virum nossuet castissimum; Socrates ait:
Vere; & bene expulsi de morbo iudi-
casti: talis eram naturæ virtus; sed corre-
xi philosophiæ beneficio. Hæc illam mu-
tauit in aliam: Ita Eucharistia corrigit na-
turæ corruptionem Deigratia. De hoc
vaticinatus est Psalm. 137. Multiplicabis in
anima mea virtutem. Id quod Ea non in
mortuis Deo præstat; sed in viventibus.
Nam Ioan. 10. Ego veni, ut vitam habeant, &
abundanter habeant.

II. Priscis hoc conuiiorum erat pri- 8. Painis
uilegium: Negare Nihil: quod petas honestū, imperat.
1. Ideo Esther, ca. 7. Iudæis, ab Amanā
neci deditis; petitura vitam ab Assuero
tempus captat mensæ: inter hæc supplex
orat,

orat, & salutem genti impetrat. 2. Herodias similiter inter conuiuandum Baptista caput petit, & auferit petatum Matth. 4. At in hoc Eucharistico conuiuio solenne est: quidquid petieritis, credite quia accipietis. Feste, & accipietis. Marc. 6. Munificentior est Dominus Herode: Qui iuravit illi quicquid petieris, dabo tibi, licet dimidium regni mei. At totum vult regnum peti; dareque Dominus, Nam Ioan. 1. Dedit eis potestatem filios Dei fieri, Imo, Psalm. 8. Ego dixi, Dixi, & filii excelsi omnes.

*Ac pene
dilectas a-
unam.*

III. Deridiculum narrat de Augusto Suetonius: Aliquando eum solemniter ac deifice conuiuari voluisse. Ergo vocat viros sex, honore & amicitia sibi pri- mostres Deorum, Dearum tres alios cul- tu induit, seque medium, ut Deum maxi- mum, collocat: & sic ecenat. Quanta haec recordia? At vera ista sapientia Diuorum accumbere mensa in Eucharistia: hacq; velut deificari.

*Dos simi-
li.*

Esto, lusifer olim ad arboris veritæ e- sum impostor, Gen. 3. Eritis sicut dij: iam illa falsitas facta est Synactica veritas. 1. Attestatur eam summa Veritas, Ioa 9. Sic ut misit me viuens pater, & Ego viuo propter Patrem: & qui manducat me, & ipse viuet propter me. Cibus attulit mortem: vitam cibus reddit. 2. Atque ut Christi caro est particeps Dei, sic & is. Eam qui partici- pat. Inde, Qui manducat meam Carnem, in memanet, & ego in eo. Ioa. 6. 3. Inde, ad Ga- lat. 2. Viuo iam non ego, viuis vero in me Christus. 4. Huc aspirabat Psal. 16. Et à te quid volui super terram? Mane in me, Domine; ut maneam in te; id est, conuertar in te, & requiescam.

*Quoingra-
tia.*

IV. Iam aestima sceleris immanitatem, tu est Dei ab Deo talis suo sciungi. Sic tyrannus o- ditor. mnen, quem, anno toto cibum come- difles, à tuo repeteret corpore; neceesse fo- ret, partem de oculis, capite, corde, pe- dibus, singulisque membris detraharet.

abrasam. Quo quid immanius? Attamen id peccator agis? Quo te cœli cibo an- num aliusti solidum, & hoc iam conuer- so in te ipsum; cum ab singulis animæ par- tibus auellis, dum peccas; simul Christo partem ab oculis, capite, &c. aufers. Cru- delis, & impius tyranus; Tollens membrū Christi facit membrum meretricis? 1. Cor. 15. Quin Christum iterato crucifigis.

PARS IV.

Communionis vis maxima ad Chari- tatem.

1. Anguet charitas? Sumta eam sic. Charitatē cendit Eucharistia. 1. Sicut, 4. Re- succendit gum 4. incubuit Elisa super puerum posuit Euhari- que os super os eius, & oculos suos super oculos eius. Ita animæ sele Christus applicat resuscitator in Eucharistia. 2. Quod si, Matth. 9. Luc. 8. so- lius fimbriæ contactu reualuit Hæmor- rhoissa: quanto virtutis erit diuinioris ipsa Caro Domini? Ipse Sanguis? & Amor Illius nostri?

Ignis illa sunt iste, quem venit de ce- lo mittere Dominus. Et Nunquid potest ho- emicare fa- mo abscondere ignem in sinu suo, ut vestimenta cit. sua non ardeant? Emicat flamma cœli, quantumuis pectore claudas.

Vinum optimum largius potatum Charitate non exhilarat mentem, aut inebriet? At inebriat. Psalm. 22. Calix meus inebrians quam pre- clarus est? Obene animæ, sic ebria! 1. Hæc deuotionem eructat; mentem in Deo absorbet; à sensibus, ab affectibus, à mundo abstrahit, &c. 2. Vnde Am- brosius, distinet. 2. de Consecr. lib. de Sa- cram. Calicem Domini bibis? Remissionem peccatorum (venialium) accipis, & inebriaris spiritu, non carne. 3. Huc monet Apostolus Eph. 5. Nolite inebriari vino, in quo est luxuria: sed inebriamini spiritu sancto, in Communione, in qua est satieras ple- na.

Aaaa 3 PARS

PARS V.

Communio valet ad corroborandum.

1. Corrobo-
rat forentur.
dinem sp-
ritus.

Factum animæ robur est? Succumbis eruminæ? Ecce, Psalm. 22. Paratus in conspectu meo mensam aduersus omnes, qui tribulant me, impingua sit in oleo caput meum. 2. Ad hanc ora mensam, Ps. 67. Exurgat Deus, & dissipentur inimici eius: fietque petitum. Nec citius exurgit, nec efficacius dissipat; quam in hoc Sacramento. Idecirco Chrysostomus, hom. 45. in Ioann. ait, ab eo nos recedere ut leones ignuos, dæmonibus terribiles.

2. Hostes
figat, &
persequi-
tur.

2. Dauide latrunculos persequente, sui, i. Reg. 30. inuenierunt virum Aegyptium in agro, & adduxerunt illum ad David: dederuntque illi panem, ut comedaret; & refocillatus est. Ita Concionatores inueniunt peccatorē; perducunt ad Christum: communicant; corroborant exhaustum, cumque ipso persequuntur hostes.

3. Präser-
uat ab de-
fessione.

3. Ut myrrha naturam roborat, putifcentiamque prohibet: ita Eucharistia. Hinc Sponsa, Cant. 1. Fasculus myrræ. **D**ilectus meus mihi inter ubera commorabitur. O Sponse myrhee, in corde morare meo; & immoriar in te: dumque viuo, tu mihi sit memoria Myrræ: ut me præserues à peccatorum verminante putrefactione.

4. Radiatū
efficit.

II. Resplendisset vultus Mosis, quod 40. dies in Sinai coram Domino iejunans perseverarat; Exod. 29. & 34. Et non multo radiaret diuinius anima, domicilium facta Eucharistia? Ex hoc monte qui cumque ad quæcumque descenderit, effulget ibis, ad instar Mosaici vultus, charitate, pietate, castitate, humilitate, ac nulla non virtute. Heu! quod ad tales vultus oculi mundanorum nescient, impicere tamen fugient: ut sit persæpe obnubedus.

5. Verum ut pasta Deo fulget anima;

sic & impingue scit. Nam, Ps. 21. Edent pauperes, & saturabuntur, id est: humiles, ait Eu- feb. Cæl. lib. 10. cap. Quorum satiatur voluntas charitate; intellectus, Dei notitia; memoria, recordatione beneficiorum. Atque ista de effectibus Eucharistiae, inanimam redundantibus Feliciter.

Dam hi Te Panem; & satis est. Ab eo, sicut ab leguminibus comestis triū puerorum apparuerunt vultus meliores præ omnibus pueris, qui recebantur cibo regio: Dan. 1. Ita, inquit i. bidem Glossa: vultus eorum, quos Panis satiat, qui de cœlo descendit; & apparent meliores, quam quos delicijs suffarcat mundus.

PARS VI.

Effectus corporales Eucharistiae.

I. Am nunc quam in corpora transfun-
dit vim Eucharistia? Ut gloria merito-
rum non animæ soli; sed & corpori
reddetur in cœlis: ita quoque Eucha-
ristia gratia sese hic in via communicat v-
tique.

1. In transfiguratione, animæ gloria in 1. Per Cor-
corpus, adeoque in uestes quoque sese ppi trans-
diffudit. Matth. 17. Et uestimenta eius facta cet.
sunt alba, sicut nix. Ita, in Communione ve-
stis animæ corpus socium communicat
de gratia.

2. Vt rectissime Cyril. Hieros. Myst. Catec. 2. Sandih-
cap. 4. dicat Sacramento hoc tum ani-
mam, tum corpus sanctificat. Et S. Greg.
Nyss. Orat. Catech. cap. 37. id vocat salutare
medicamentum, prauas corporis nostri
affectiones corrigens.

3. Addo, morbosque confanans. 1. ; Morbis
Nam, quod Psalm. 104. non erat in Tribu- confanat.
bus eorum infirmus, per annos 40, inter sex
centa millia armatorum, excepta imbel-
li turba, neque etiam inter greges Israe-
litarum; permagnum id miraculum fu-
it. At interpretes omnes id esui paschalis
Agni

Agni ferunt acceptum. Si potuit figura
tale; quid non veritas! Quid si & eesus
Mannæ id potuerit.

Namindi-
pa Com-
muni-
ficiat. Certe quod indigne multi protochri-
stiani communicabant, dicitur, 1. Cor. 11.
ideo inter vos multi infirmi, & imbecilles: &
dormient multi. Proin rite communicans
fiderenter dicat; Psalm. 22. Non timebo mala,
quoniam Tu mecum es.

4. An non id Panis vita dicitur? Ioan. 6.
Panis, quem ego dabo, Caro mea est pro mundi
vita, etiam temporali. 1. Quod si enim ad
nudam Ezechielis, cap. 37. vocem hanc:
ossa arida, osso arida, ad vitam ossa redie-
runt: 2. Si Hæmorrhœa, Matth. 8. sanita-
ti redditæ attacu fimbriæ: 3. Si Petri um-
bra sanauit morbos. Act. 5. 4. Si cum pallio
Eliæ spiritum prophetæ accepit Elisæus

4. Reg. 2. Non hisce plus omnibus poter-
rit Eucharistia mortalem ad vitam seu
prorogandam seu reddendam?

II. Neque à morbis solum; sed à quo-
cunque etiam casu præseruat corpus im-
mune. 1. Qui uisset in fimo lób dice-
re, cap. 17. Ponem iuxta te: & cuiusvis ma-
nus pugnet contra me: quid desperet, qui
intra se posuit Potentissimum: Quid il-
lum euerterit? 2. Reguli fides, quamuis
infirma, sciebat tamen, quid Christi pos-
set præsentia Ioan. 11. Domine descende, pri-
usquam moriatur filius meus. 3. Ita & Mar-
tha, Ioan. 4. Domine si uis es hic, frater meus
non fuisset mortuus.

III. Quid, quod immortalitatem Eu-
charistia causet animæ? Sed beatam. 1.
Hinc S. Ignatius, Epist. 14. ad Ephes. eam
nuncupat pharmacum immortalitatis. 2.
Cyrillus Alexand. Cibum nutrientem ad
immortalitatem, & vitam eternam: 3. Et Do-
minus Ioan. 6. Qui manducat meam Carnem,
& bibit meum Sanguinem, habet vitam eternam.

Producitur, in Orientali India reperi-
ri aues carne incorruptibiles; eo, quod
cinnamoni, cariophyllorum, muscicæ

flore, ac odoriferis arboribus vicitur.
Istorum vis quid ad Eucharistiam, Vitæ
ab ore? De ea, quacunque horacome-
deris, Non morieris.

Illa paradisiaca, Gen. 2. ad immortali-
tatem valebat. Atqui Eucharistie nostra
typus erat eadem. Quid ergo de hac sen-
tire, ac sperare par est? Si quam de illa,
minus; næ tu mihi sis in Eam in lignite
iniurius. Ergo qui manducat hunc Panem,
viuet in æternum. Ioan. 6. Omnem escam,
& ventrem destruet Deus, & vermis ex-
cedet: at non sic diam coeli Escam, piam-
que mentem eadem rite pastam.

Videbat aliquando Stratonicus Dux, Apophthe-
teste Plutarchi, ex præalto puteo incolas gma.
exantlare aquas: quærebatur, essent ne sapi-
dæ: affirmantibusque ait: At insalubres
inauguror, quod omnibus sit incolis (nā
vnicus) ea in regione puteus erat:)luri-
di coloris facies. Atqui videntes sunt ani-
mis corporibus valentes, florentes yultu;
qui coeli Pane vescuntur.

IV. Sed & Resurrectionis quoque sym-
bolum ab Nyc. Conc. appellatur Euchari-
stia. 2. Hinc Iustinus Martyr, Cypr. Irenæus, causa.
& c. assertunt resurrectionis causam fo-
repræcipiam, perceptam Eucharistiam,

3. Quo illud accipi Isaïæ 26. poterit. Vi-
uent mortui tui: interfecti mei resurgent, &c.
Quia ros lucis, ros tuus: & terram gigantum
detrahens in ruinam. Vbi de surrectione lo-
catus est: nam Manna ros noctis erat: q
ex oriente sole liquefiebat. At nox præces-
tit, dies appropinquauit. Röm. 3. Quare Ros
luminis ille Eucharistiam præsignat.

4. Innuuit idem Ioannes, Apocalyp. 6.
Vidi sub altari Dei animas interfectorum, cla-
mantium usquequo Domine? Aegre quasi
patiebantur corporibus beatitudinem dif-
ferris; id que sub altari querebantur; quasi
proiure S. Eucharistie id poscerent, ef-
fentque & virtute, & merito eiusdem
resuscitanda.

5. Cla-

5. Clare Ioannes cap. 6. *Qui manducat
meam Carnem, & bibit meum Sanguinem,
habet vitam eternam, & ego Resuscitabo eum
in nouissimo die. Beatum factum! At ex Dia
Eucharistia.*

PARS VIL.

*Miscellaneum effectuum Eucharisti-
corum.*

I. Confert dona innu-
mera & in-
nominata. I. D E more prisci, in solennibus Con-
sulum, Imperatorum, &c. conui-
nus, apophoreta dispertiebant inuitatis,
secum ferenda domum. Quin & serui
mensa ministri quandoque libertate do-
nabantur : teste Tertull. O dona quanta
communicantibus dantur auferenda?
Quot serui peccatorum, manumittuntur?
Atque eiusdem virtute corpora è mortis
seruio emancipantur? Imo Rom. 8. Ipsa
creatural liberabitur à seruitute corruptionis si-
litorum Dei, per usum ipsum Eucharistiae.

Quocirca qualem nobis resurrectionem optamus; talem in crebra ac digna Synaxi præparemus.

2. *Defectus reparas vi-
res.* Exhaustus es qua pugna viribus, ac
pene defectus, vt Abraham? Gen. 14. Age,
cum eodem latius accipe panem ac vinum
de manu Melchisedechi; & reparaberis
in noua prælia vir nouus.

3. Vindicat à seruitute. Sub peccati iugo capiūus agis? Obnuncia ferunti pharaonis; Agnum ede paschalem: iam te ita corroboratum senties; ut etiam despoliare valeas Aegyptum, siveque vel ouans exire. Exod. 10. Nec est quod te ante speres dimitti; quam in manu forti huius educaris Agni. Nisi enim manducaveritis Carnem filij hominis, & biberitis eius Sanguinem; non habebitis vitam in vobis.

4. *Dat robur ad homines debelandos.* II. *Cyprianus sane sermon. de pace lapsis danda. in persecutione hortatur fideles ad Synaxin; hinc sibi robur acquirant.* i. *Inquietus enim est, qui Panem Angelo-*

*rum; alij vertunt, Panem fortē manduca-
uit homo.*

2. Huc apte interpretatur illud Iudicium 7. S. Ambrosius: Videbatur mihi quasi subcineiceus panis ex hordeo volui, & in castra Median descendere: cumque peruenisset ad tabernaculum percusit illud, atque subuerit, & terra funditus coquauit. Cui socius attonitus: Non est hoc aliud nisi gladius Gedeonis. Imo, inquam, est Panis fortis, quem mandauit homo: Hic terror est hostium, & euercio. Hic est Deus refugium nostrum, & virrus: adiutor in tribulationibus, quem inuenirent nos. Psalm. 45.

*III. Sed quid est, quod , cum 4. Reg. 13. Hoc!
quidam cacaueſ efferētes ſepeliendum. Ab maliis
infestati ab larvunculis, id forte in Elisai ſine iſſu
coniicerent ſepulcrum ; quod tactis ſan- ſalutari
cti oſſib⁹ redanimatum confiſteret pe- ſumunt.
dibus? Quid, inquam, eſt ; quod nonnulli
toties tangant plusquam Elisai oſſa, le-
ſum in Euchariftia ; nec tamen redani-
mentur ? An, quod adhuc Deo mortui
ſint, non vitiiſ? Horum mors vbi regnat;
iſtūc vita ſubire nequit.*

Cecos felle oculos inunxit Tobias
fernē: continuo quereluminatus. Quid
est igitur, quod fellis ac Passionis Do-
minicæ memoria Eucharistica ani-
mæ tuæ non ad illuminationem profi-
ciat?

Daniel, cap. 14. Sacrificulis Bel insultabat, quod Deo mortuo fercula apponenter. Daemon illi, qui mortuæ animæ sue moni.

Cibum tam diuinum apporit; vt pro
vita mortem sumens, ter &
amplius sit mortuus
idem. Infelici-
ter.

七

CON-